

Warmoesstraat 18

Dit stond hier in oude tijden

De Warmoesstraat is een gezellig straatje met winkels en een aantal restaurants. De bestrating met de “kinderhoofdjes” in het midden geeft veel sfeer. Voor de entree van de meeste winkels zijn in het trottoir met gele steentjes afbeeldingen opgenomen waarmee de aard van de (vroegere) winkel wordt aangegeven (bijvoorbeeld een kapper en kaarsenwinkel).

Lang geleden heette de Warmoesstraat naar de Grote Kerk: de Kerkstraat. De naam Warmoesstraat is ook al heel oud en heeft zijn oorsprong in de groentemarkt (warmoes – voorjaarsgroenten) die hier al in de 16de eeuw werd gehouden.

In de middeleeuwen stond in deze omgeving het Karmelietenklooster, op het terrein tussen de Warmoesstraat, de Anegang, de Grote Houtstraat en de Spekstraat. De Warmoesstraat vormde dus een rand van het grote kloostervierkant. In de tweede helft van de 19de eeuw kreeg de straat het karakter van een winkelstraat, met aaneengesloten reeksen winkelwoonhuizen.

Het pand Warmoesstraat 18 is als winkelhuis gebouwd in 1906. De architect J.C. van den Berg liet zich inspireren door de Hollandse Renaissance. Daarmee kreeg het huis een trapgevel en op de etages vensters met kruiskoziijnen met aan de bovenkant in steen afgebeeld: een rijzende zon.

Onder de ramen van de eerste verdieping zie je een zandstenen reliëf met een afbeelding van het voormalige Karmelietenklooster (het oudste van Haarlem) dat in 1249 op de door ridder Simon van Zaanen geschonken grond werd gebouwd. Onder de afbeelding staat de tekst: “DIT STOND HIER IN OUDE TIJDEN”. Op beide hoeken zie je opnieuw reliëfs met de opschriften “ANNO” en “1906” met daarboven een mooi leeuwenmasker.

Van het grote klooster, dat in 1581 werd onteigend, is nu alleen nog het zogenaamde Guldenbergspoortje (van 1843) aan de Grote Houtstraat te zien. De gevelsteen in de Warmoesstraat herinnert er aan dat het klooster hier een tweede ingang had (zie afbeelding).

Achter de vernieuwde gevels moeten in de huizen nog steeds bouwresten van het oude kloostercomplex te vinden zijn. Daaruit kan men afleiden dat wat nu bijvoorbeeld drie (of meer) aparte huizen zijn, toentertijd één gebouw vormde, dat de broeders in gebruik hadden. Als wat? Dat is niet duidelijk.

Toen het klooster er nog in zijn volle glorie was, zijn de wanden van de kloostergang verfraaid met portretten van de Hollandse graven. Naar deze muurschilderingen zijn later schilderijen gemaakt die nog steeds in het Haarlemse stadhuis zijn te bewonderen.

Bron: Haarlems Oudste Tijden – J.M. Sterck-Proot